

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Серія «Наука»

ЛІКИ – ЛЮДИНІ.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФАРМАКОТЕРАПІЇ І ПРИЗНАЧЕННЯ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ

Матеріали I Міжнародної
науково-практичної конференції

У двох томах

Том 2

30-31 березня 2017 року
м. Харків

*Реєстраційне посвідчення УкрІНТЕІ
№ 620 від 30 вересня 2016 року*

Харків
НФаУ
2017

Редакційна колегія:

Головний редактор – акад. НАН України, проф. В. П. Черних

Заступники головного редактора: проф. Б. А. Самура, проф. І. В. Кіреєв, проф. Л. В. Деримедвідь

Відповідальний секретар – Ю. О. Псурцева

Члени редакційної колегії: проф. А. А. Котвіцька, доц. Т. В. Крутських, проф. А. Л. Загайко, проф. П. І. Потейко, проф. В. П. Андрющенко, проф. Н. М. Кононенко, доц. М. Г. Бакуменко, доц. В. Є. Кашута, доц. О. О. Рябова, доц. Н. В. Жаботинська, доц. Н. М. Трищук, доц. М. В. Савохіна, доц. В. В. Куновський, І. Б. Книженко

Ліки – людині. Сучасні проблеми фармакотерапії і призна-
Л 56 чення лікарських засобів»: матеріали І Міжнар. наук.-практ. конф.
(30-31 березня 2017 року) / в 2-х т. – Х. : НФаУ, 2017. – Т. 2. –
392 с. – (Серія «Наука»).

ISSN 2412-0456

Збірник містить статті і тези доповідей І Міжнародної науково-практичної конференції «Ліки – людині. Сучасні проблеми фармакотерапії і призначення лікарських засобів».

У матеріалах конференції розглядаються проблеми фармакотерапії захворювань людини, наведені результати експериментальних та клінічних досліджень, аспекти вивчення й упровадження нових лікарських засобів, доклінічні фармакологічні дослідження біологічно активних речовин природного і синтетичного походження. Наведені також праці, присвячені особливостям викладання медико-біологічних і клінічних дисциплін у вищих навчальних закладах.

Видання розраховано на широке коло наукових і практичних працівників медицини і фармації.

Відповідальність за зміст наведених матеріалів несуть автори.

УДК 615:616-08

ISSN 2412-0456

© НФаУ, 2017

СИМУЛЯЦИОННОЕ ОБУЧЕНИЕ ВРАЧЕЙ ОБЩЕЙ ПРАКТИКИ ОСНОВАМ ТРАВМАТОЛОГИИ

Артёменко В.В., Носенко В.М., Берлинская Л.И., Первак М.П.

Одесский национальный медицинский университет,
кафедра симуляционной медицины, г. Одесса, Украина.

Вступление. Очень важным является медицинское образование врачей общей практики для правильного оказания травматологической помощи. Они часто оказываются первым звеном, оказывающим помощь при острой травме. Они должны уметь оказывать экстренную (при внезапных острых состояниях, представляющих угрозу жизни пациента) и неотложную (без явных признаков угрозы жизни) медицинскую помощь.

Цель исследования: изучить первый опыт симуляционного обучения врачей общей практики по оказанию помощи при острой травме.

Материал и методы. При симуляционном обучении мы используем муляжи, фантомы, манекены и роботы-симуляторы высокого уровня реалистичности последнего поколения. Примерный список разработанных нами сценариев: политравма; гиповолемический шок; травматический шок; острая кровопотеря; напряжённый пневмоторакс; острая черепно-мозговая травма; спинальная травма; «Остановка сердечной деятельности»; «Основы поддержки жизнедеятельности». Важно: наложение швов, навыки по десмургии, проведение инъекций (в т.ч. и внутрикостных), пункции и катетеризации центральных и периферических вен, мочевого пузыря, плевральной и брюшной полостей, лапароцентеза, выполнение конико-, крико- и трахеотомии, дефибрилляции при остановке сердца, интубации трахеи и постановки ларингальной маски. Причём помощь оказывалась в одной группе вместе с парамедиками, средним медицинским персоналом, врачами скорой помощи и т.д.

Результаты. Изучены результаты трёх тренингов симуляционного обучения по оказанию помощи при острых травмах 127 врачей общей практики в Учебно-инновационном Центре практической подготовки врача и на кафедре симуляционной медицины за последний год. Стаж их работы - от 1 до 10 лет. Изучалась длительность проведения манипуляции, выполнения практических навыков в динамике. Отмечено, что обучаемым во время третьего тренинга потребовалось в 1,6 раза меньшее время на манипуляции ($p < 0,05$). Оценки улучшились на протяжении обучения примерно в 1,5 раза ($p < 0,05$). Оценивание командной работы в динамике показало улучшение оценки в 1,8 раза ($p < 0,05$).

Выводы. Отмечено достоверное улучшение качества проведения основных манипуляций при лечении острой травмы. Уже во время третьего тренинга отмечено сокращение длительности выполнения практических навыков, повышение общего оценивания и оценки качества командной работы примерно в полтора раза.